

Yazar ve Yayıncı tarafından telif hakları serbest bırakılmış eserdir

20

DİRENİŞ VE İTAAT

ya çabalıyorduk, ertelemeye vaktimiz yoktu. Bu anlayış hepimizde çok baskındı. Hâlâ bazı gençlerde bu anlayışı görüyorum. Örneğin akşam ezanı okunuyor, bazı arkadaşlar hemen kılmaya kalkıyorlar. Niye? "Ya beş dakika sonra ölürsem, akşam namazını kılmadan ölmüş olurum..."

Neyse böyle bir hassasiyet dönemi geçirdim. Fakat bu arada liseden kalma araştırmacı mantığımı kaybetmemiştim. Ders dışındaki İslam'ı araştırdım. İkinci sınıfta Kuran çalıştım. Bu, beni biraz daha özgürleştiren bir süreç oldu, başka arkadaşlarımı da. İnsanlar zor olanı yaptıktan sonra "Ben bütün bunları yaptım da ne oldu?" diye soruyorlar: "Erkeklerle tokalaşmayı bıraktım, ne oldu?.. Bu kadar uzun giyindim, ne oldu?" Yani "ne işe yaradı bütün bunlar" diye düşünmeye başlıyorsun. Bunları hiç yapmadan eleştirdiğinizde "mazeret arıyor" gözükebilirsiniz. Ama yaptıktan sonra ne olduğunu ya da ne olmadığını görüyorsunuz. Sonra daha da özgürleşiyorsunuz. Üçüncü sınıftan sonra özgürleştiğimi düşünüyordum. Yani okuldaki o etkin görüşlerin baskısından kurtuldum. O güne kadar kızlar okulda derslere aktif biçimde katılmıyor, konuşmuyor, sessiz bir şekilde yaşamaya çalışıyorlardı. Ondan sonra biz etkin olmaya başladık.

Kaç kişiydiniz?

Çok kalabalık değil, birkaç kişi. Birkaç kişinin bile bu çemberi kırmasıyla okulda bir dönüşüm yaşandı. Arkadaşlar bizim tavırlarımıza alıştılar. Kendilerine yönelik bir şey olmadığını anladılar.

Belki sizi "mahallenin delisi" olarak görmüşlerdir...

Hayır, öyle değil. Güçleri yetmiyordu. Onlar kadar iyiysek, hatta onların çoğundan iyiysek yapacakları bir şey yoktu. Zaten korkularınız insanlara cesaret veriyor. Siz korkmuyorsanız onların da size hükmetme cesaretleri olamıyor. Bugün İlahiyat çok daha rahatlamış durumda. Kızlarla erkeklerin birlikte kulüpleri var. Kız-